

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

محمد عمر قریشی - کابل
۰۶ جولای ۲۰۲۴

بزرگترین افتخار "امان الله خان"، نفرت و انزجار طالب از وی است!

جمعه - ۱۵ سرطان ۱۴۰۳ کابل: از طریق رسانه های خبری مطلع شدیم که نیروهای طالب روز گذشته، بر روی عکس بزرگی از "علیحضرت فقید امان الله خان" و "خان عبدالغفار خان" که در بندرگاه تورخم نصب بود، رنگ سیاه پاشیده اند، تا دیگر قابل شناخت نباشند.

پخش چنین خبری مطمئناً نزد اکثر افغانهای چیز فهم و آزدیخواه امواج جدیدی از نفرت و انزجار علیه طالب و طالبیسم را خلق نموده باعث تأثر آنها گردیده است. در اینجا قبل از این که برداشت خودم را از علل نفرت طالب علیه "امان الله خان" بنگارم، می باید تذکر دهم که نفرت طالب از امان الله خان بزرگترین تقدیر و ستایشی است که در کتیبه خرائین تاریخ برای امان الله خان ثبت می گردد. به نظر من بزرگترین توهین به امان الله خان زمانی بود و خواهد آمد که نیروهای وابسته، مزدور و جواسیسی از قماش ببرک ها، مسعود ها، کرزی ها، غنی احمدزی ها و یا ملا عمرها از وی به نیکی یاد نموده و یا یاد نمایند. به نیکی یاد شدن امان الله خان از طرف خائنان به ملت و دشمنان موجودیت افغانستان، لکه ننگی بر دامان پاک وی خواهد شد.

واما این که طالب و طالبیسم چرا با "امان الله خان" دشمن اند و علی رغم گذشت تقریباً صد سال از مرگ وی هنوز هم با پاشیدن رنگ بر تصویرش نفرت عمیق شان را از وی ابراز می دارند:

۱- تاریخ به ما می آموزاند که نخستین دلیل نفرت و تضاد طالب علیه امان الله خان، وابستگی و نوکر صفتی طالب و آزادی و آزدیخواهی امان الله خان بود. تاریخ گواهی می دهد که امان الله خان نه تنها آن زمانی که میلیونها افغان آزاده را به حمایت از خود داشت، حاضر نشد بر شمشیر خونچکان انگلیس بوسه زند و رقیب و بردگی وی را بپذیرد، بلکه

زمانی که از قدرت دور مانده و با معاش بخور و نمیر در ایتالیا به سر می برد و هر آن امکان داشت فاشیست های ایتالیایی وی را نیست و نابود نمایند، باز هم حاضر نشد به "هیتلر" یعنی قبله آمل فاشیست های ایتالیایی گردن خم نموده، برای رسیدن به قدرت، قلاده بردگی فاشیسم هیتلری را بر گردن بیاویزد.

چنین حرکتی از جانب طالب و طالبیسم مستمری بگیر و نوکر که برای رسیدن به قدرت از نوامیس ملی افغانستان نیز گذشتند، می باید باعث انزجار و نفرت بگردد.

آنها "امان الله خان" را در پیشگاه تاریخ صاحب چیزی می بینند که خود نه تنها فاقد آن هستند بلکه داشتن آن چیز چون خنجری در قلب ناپاک آنها فرو می رود. آن چیز وجدان آزادی است، چیزی که طالب مطلقاً با آن بیگانه است.

۲- دومین دلیل چنین انزجاری، تعلقات فکری و ایدئولوژیک به گفته استاد "موسوی" این از "گوربرخاستگان تاریخ" یعنی "طالب و طالبیسم" با امان الله خان به مثابه سمبول روشنفکری و روشنگری، معارف عصری، جدائی دین از دولت، مدافع آزادی نسوان به فهم همان زمان، استقلال و غیروابستگی به اجانب بود.

طالب به مثابه پیام آور ظلمت و تاریکی در وجود امان الله خان، نور و روشنائی و پرتوافگنی آن را می بیند، طالب می داند تا زمانی که نام امان الله خان در اذهان نسل های متوالی این کشور زنده باشد، مردم نمی توانند معارف عصری، آزادی نسوان، حقوق برابر اقوم و از همه بالاتر حریت و آزادی را از یاد ببرند، لذا طالب در واقع به منظور دشمنی با علم، دشمنی با آزادی، آزادیخواهی و استقلال طلبی، سمبول آنها یعنی امان الله خان را مورد حمله قرار می دهد و امیدوار است که با نابودی سمبول، خود آن خواستها را نیز به زنجیر بکشد.

۳- با حرکت از این واقعیت که طالب به مثابه نوکر، مزدور و مستمری خور استعمار که با هزار و یک رشته به استعمار و امپریالیسم وابسته است و با حرکت از این واقعیت دیگر که حرکت امان الله خان در آن زمان و ناقوس مرگ سلطه استعماری را در همان مقطع به صدا در آوردن، هیچ گاهی فراموش استعمار انگلیس نشده و نخواهد شد، واضح است در مقطع کنونی که جهان بسیار آرام و متین در جهت گسستن زنجیر های خون آلود نژاد انگلوساکسون گام بر می دارد، امپریالیسم امریکا از موضع میراثخوار استعمار انگلیس، نمی تواند به یک نیروی وابسته و منقاد هفته وار ۴۰ میلیون دالر بدهد مگر از وی نخواهد که سمبول ضد استعمار قرن بیست را ویران نکند.

امپریالیسم تمرکز یافته در نژاد انگلوساکسون که اکنون خود را از ۵۰۰ سال آقائی بر جهان، در آستانه سلب قدرت و حاکمیت انحصاری خود می بیند به همان سان که برای حفظ آن توسط یکی از قره نوکرانش غزه را نابود می کند و میلیونها انسان را کشته، مجروح و یا آواره می سازد، در اینجا هم توسط نوکر دیگرش بر سمبول آزادیخواهی و استقلال طلبی افغانستان در اوایل قرن حمله می کند، تا نشان دهد که حاضر نیست بدون خون ریزی از سریر حاکمیت فرود آید. هموطنان گرامی!

همان طوری که در سطور بالا نیز تذکار دادم دشمنی و نفرت طالب و طالبیسم علیه امان الله خان، بزرگترین افتخاریست که صد سال بعد از مرگ نصیب آن فرزند دلاور کشور گردیده و نشان می دهد که وی در زندگی قادر شده بود بین خود و دشمنانش چنان خط و مرز روشنی بکشد که صد سال بعد هم فراموش نگردد.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!